

adviseurs in
ruimtelijke
ontwikkeling

Ruimtelijke onderbouwing

Reclamemast knooppunt Diemen

Gemeente Diemen

Datum: 14 september 2017

Projectnummer: 160229.02

INHOUD

TOELICHTING

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Ligging besluitgebied	3
1.3	Vigerend bestemmingsplan	3
1.4	Leeswijzer	4
2	Het project	5
2.1	Huidige situatie	5
2.2	Toekomstige situatie	5
3	Haalbaarheid van het project	8
3.1	Inleiding	8
3.2	Beleid	8
3.3	Milieuaspecten	14
3.4	Water	17
3.5	Flora en fauna	18
3.6	Archeologie	19
3.7	Cultuurhistorie	20
3.8	Verkeer en parkeren	20
3.9	Kabels en leidingen	20
3.10	Economische uitvoerbaarheid	20

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Diemen heeft het voornemen om met toepassing van artikel 2.1 eerste lid onder c, in samenhang met artikel 2.12 eerste lid onder a sub 3, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning te verlenen voor het plaatsen van een reclamemast langs de A1 bij knooppunt Diemen. Bij het verlenen van een omgevingsvergunning geldt als voorwaarde dat sprake moet zijn van een goede ruimtelijke ordening en dat de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Het voorliggend document voorziet hierin.

1.2 Ligging besluitgebied

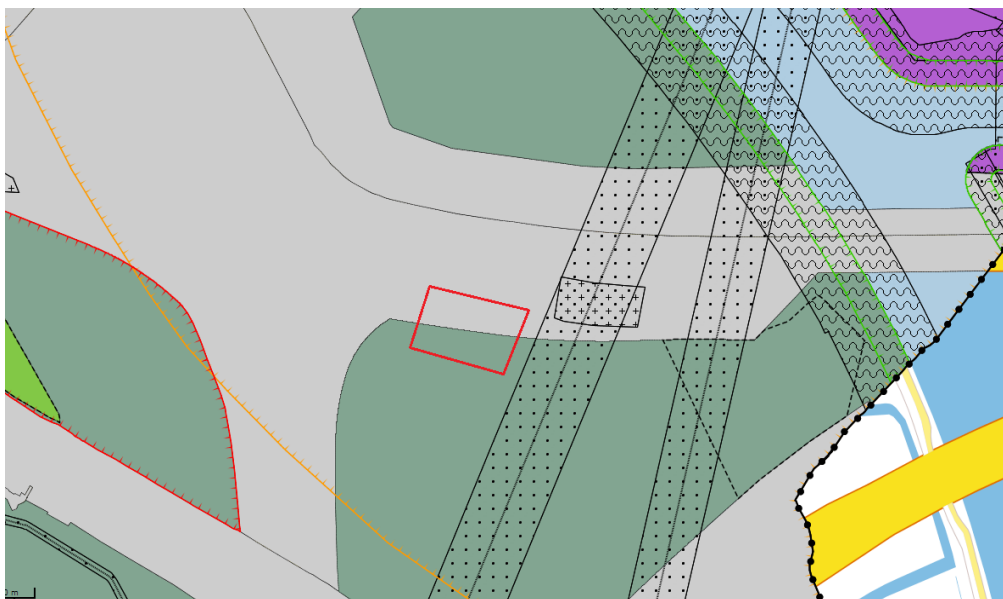
Het besluitgebied ligt midden in het knooppunt Diemen, tussen de snelwegen A1 en A9 en de spoorlijn Amsterdam – Amersfoort. Het gebied ligt in de gemeente Diemen, provincie Noord-Holland. Het knooppunt is tussen 2014 en 2017 gereconstrueerd. Hierbij is er onder andere een nieuwe aansluiting van de A9 op de A1 gecreëerd. Op navolgende afbeelding is de globale ligging van het besluitgebied weergegeven.

Ligging besluitgebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het besluitgebied maakt deel uit van het bestemmingsplan “Buitengebied”, zoals vastgesteld door de gemeenteraad op 29 oktober 2015. Het noordelijke gedeelte van het besluitgebied heeft de bestemming ‘Verkeer – Weg’ met gebiedsaanduiding ‘geluidzone – industrie’. Het zuidelijke gedeelte heeft de bestemming ‘Natuur – Bosgebied’ met gebiedsaanduiding ‘geluidzone – industrie’.

Uitsnede uit verbeelding van vigerend bestemmingsplan 'Buitengebied' met daarop globaal het besluitgebied rood gemarkeerd.

1.4 Leeswijzer

Deze ruimtelijke onderbouwing bestaat uit drie hoofdstukken. Na het inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de huidige situatie en toekomstige situatie van het besluitgebied. In hoofdstuk 3 wordt de haalbaarheid van het project aangetoond voor wat betreft beleid, milieuaspecten, water, flora en fauna, archeologie, cultuurhistorie, verkeer en parkeren, kabels en leidingen en de economische uitvoerbaarheid.

2 Het project

2.1 Huidige situatie

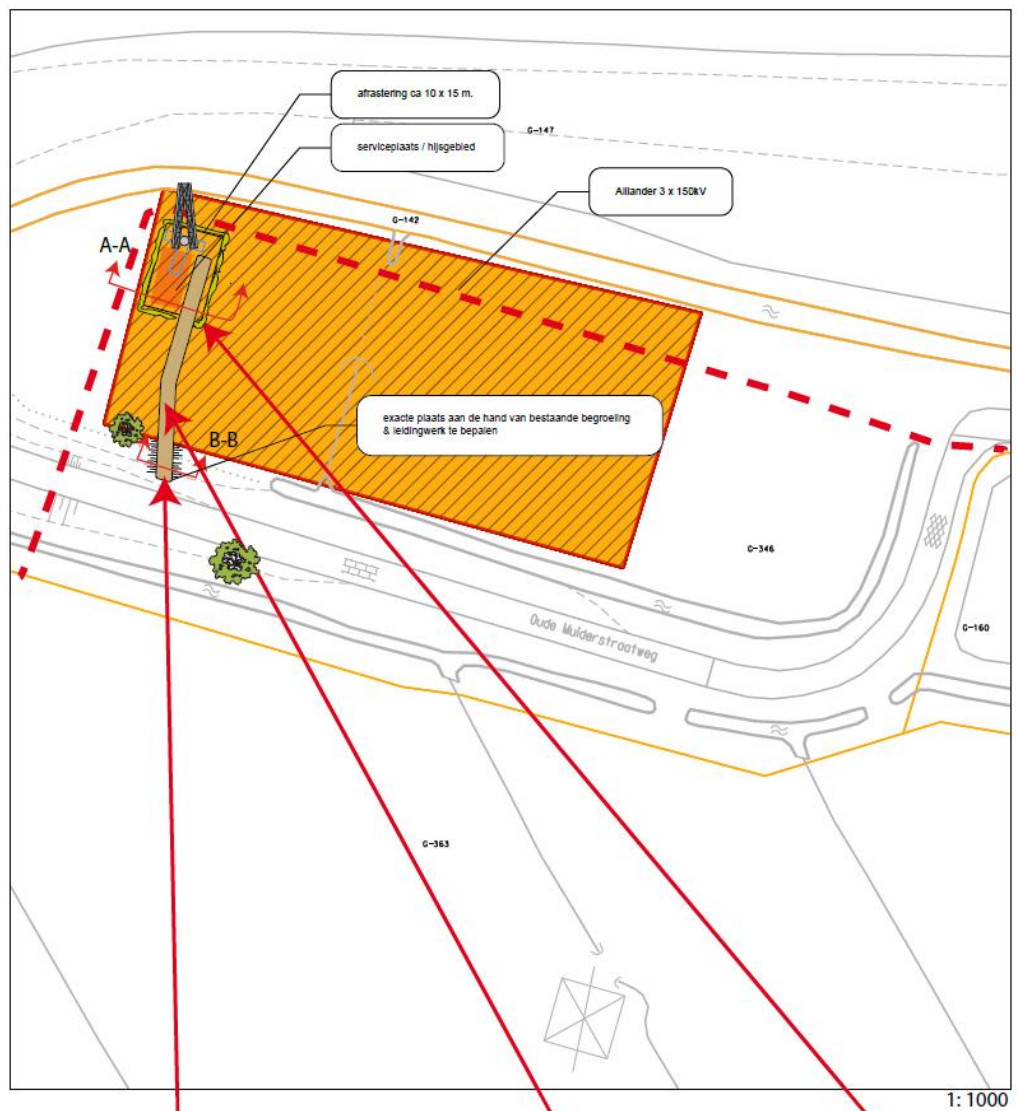
Aan de zuidzijde van de A1, ter hoogte van de aansluiting A9-A1 bevindt zich een weiland, kadastraal bekend als perceel DMN G 346 (ged) in de gemeente Diemen. Het weiland is omringd door perceelsloten en ontsloten door een zandweg welke in het verlengde van de Oude Muiderstraatweg ligt. Struiken en bomen zijn enkel langs de oostelijke grens van het weiland aanwezig. Op dit weiland is de plaatsing van een reclamemast voorzien.

Huidige situatie plangebied, rood aangegeven

2.2 Toekomstige situatie

De reclamemast wordt in de noordwestelijke hoek van het besluitgebied geplaatst, met een maximale hoogte van circa 30 meter (gemeten vanaf het maaiveld). Rondom wordt een afrastering van circa 10 x 15 meter geplaatst, waardoor de reclamemast wordt afgescheiden van het resterende deel van het weiland. Dit hekwerk (1,8 m hoog) wordt vanaf de buitenzijde afgeschermd door struweelbeplanting, waardoor de mast een groene voet krijgt. De exacte locatie van het hekwerk wordt bepaald aan de hand van de bestaande begroeiing en leidingen.

Toekomstige situatie reclamemast (Bron: Interbest)

De mast krijgt een toegangsweg die ontsloten wordt op de Oude Mulderstraatweg. De weg wordt half verhard waardoor het een 'karrespoor' uitstraling krijgt.

Toekomstige situatie reclamemast (Bron: Interbest)

De twee reclameborden zullen de afmetingen van 9x12 meter krijgen en door middel van een transparante constructie aan de slanke mast worden bevestigd. Aan de zuidzijde, grenzend aan het bos, zal geen bord worden bevestigd. De twee borden zullen in een hoek van 90 graden ten opzichte van de A1 geplaatst worden. De mast krijgt een neutrale uitstraling die qua kleurstelling bij zijn omgeving past.

3 Haalbaarheid van het project

3.1 Inleiding

Het al dan niet voldoen aan verschillende randvoorwaarden en uitgangspunten is bepalend voor de vraag of een omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing daadwerkelijk uitvoerbaar is. Hierbij moet worden gedacht aan onder meer het ruimtelijk ordeningsbeleid van rijk, provincie en gemeente, milieuaspecten als geluid, bodem en hinder van bedrijven, archeologie en economische haalbaarheid. Dit hoofdstuk geeft een antwoord op de vraag of het project daadwerkelijk uitvoerbaar is.

3.2 Beleid

3.2.1 *Rijksbeleid*

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) bepaalt welke kaderstellende uitspraken van het kabinet bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Het gaat onder meer om nationale belangen als Rijksvaarwegen, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen en Primaire waterkeringen.

Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Ten aanzien van de begrenzing van de EHS is bepaald dat niet het rijk, maar de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

Conclusie

Voorgenomen project raakt geen van de nationale belangen en is niet in strijd met het Rijksbeleid.

Beoordeling van Objecten langs Auto(snel)wegen

Volgens de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (Wbr) is Rijkswaterstaat verantwoordelijk voor het veilig en doelmatig gebruik van auto(snel)wegen. Afleiding kan een veilig gebruik in de weg staan. Tijdens de rijtaak wordt een weggebruiker geconfronteerd met visuele informatie, die deels wel en deels niet relevant is voor de rijtaak. In het

laatste geval spreekt men van 'visuele afleiding'. Als de rijtaak eentonig is kan enige afleiding de rijtaak afwisselender maken maar deskundigen zijn het erover eens dat de verkeersveiligheid in het geding komt als een object moeilijk te negeren is en/of de aandacht te lang vasthoudt. Met het kader 'Beoordeling van Objecten langs Auto(snel)wegen' kunnen Rijkswaterstaat (op basis van de Wbr) en andere vergunning-verlenende overheden (met name op basis van de Wabo) voor objecten langs auto(snel)wegen beoordelen in hoeverre de verkeersveiligheid in het geding is.

Om te voorkomen dat objecten de aandacht lang vasthouden gelden de volgende criteria:

- a Beelden en teksten op digitale billboards mogen niet vaker dan 1 maal per 6 seconden wisselen en de beelden mogen niet aan elkaar gerelateerd zijn.
- b Bewegende objecten kunnen worden toegestaan als de beweging voorspelbaar is en er geen licht uitgestraald wordt.
- c Binnen 13 meter vanaf de kantstrookmarkering mogen geen objecten boven de weg worden geplaatst met uitzondering van eenvoudige uitingen op gebouwen en traverses op minimaal 8 meter boven de verharding.
- d Het moet in één oogopslag duidelijk zijn wat het object voorstelt en het object moet in redelijke mate passen binnen hetgeen weggebruikers rond een auto(snel)weg verwachten.
- e Het object mag niet als aanstootgevend kunnen worden ervaren (bijvoorbeeld verbeelding van geweld, bloot, seks, wapens, racisme, ook als het anti is bedoeld).
- f Het object mag niet parallel aan de rijrichting staan (hoek mag niet kleiner zijn dan 60 graden, waarbij 90 graden gedefinieerd is als haaks op de rijrichting).

Conclusie:

De mast voldoet aan al de voorgaande criteria:

- a De beelden en teksten op het billboard wisselen niet vaker dan 1 maal per 6 seconden en de beelden zullen niet aan elkaar gerelateerd zijn.
- b De reclamemast is statisch en er is derhalve geen sprake van een bewegend object.
- c De mast staat met circa 30 meter op ruim voldoende afstand van de weg.
- d De mast is overduidelijk een reclamemast met een neutrale uitstraling en past qua kleurstelling bij zijn omgeving.
- e Alle advertenties voldoen aan de normen van de reclamecodecommissie. Advertenties met alcohol, geweld, seks, wapens, (anti-)racisme worden niet toegestaan.
- f De LED-schermen op de mast staan op circa 80 graden van de weg gepositioneerd.

Gezien het voorgaande voldoet de reclamemast aan alle beschreven criteria uit het kader 'Beoordeling van Objecten langs Auto(snel)wegen'. De reclamemast brengt daardoor de verkeersveiligheid niet in gevaar.

3.2.2 Provinciaal beleid

Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie Noord-Holland 2040

Op 21 juni 2010 is de structuurvisie Noord-Holland 2040 'Kwaliteit door veelzijdigheid' vastgesteld. Na vaststelling is de structuurvisie meerdere malen herzien, voor het laatst in 2015. De structuurvisie geeft de ruimtelijke ambities weer van de provincie Noord-Holland. De provincie heeft drie hoofdbelangen die samen de ruimtelijke hoofddoelstelling vormen van de provincie Noord-Holland. Deze drie hoofdbelangen zijn: Ruimtelijke kwaliteit, Duurzaam Ruimtegebruik en Klimaatbestendigheid. Onder deze hoofdbelangen vallen een twaalfstal onderliggende provinciale ruimtelijke belangen, welke verder zijn uitgewerkt. Om deze belangen tot uitvoering te brengen heeft de provincie hieraan instrumenten gekoppeld. De volgende belangen zijn onderscheiden:

- Ruimtelijke kwaliteit: behoud en ontwikkeling van Noord-Hollandse cultuurlandschap, behoud en ontwikkeling van natuurgebieden en behoud en ontwikkeling van groen om de stad;
- Duurzaam ruimtegebruik: milieukwaliteiten, behoud en ontwikkeling van verkeers- en vervoersnetwerken, voldoende en op de behoefte aansluitende huisvesting, voldoende en gedifferentieerde ruimte voor economische activiteiten en voldoende en gedifferentieerde ruimte voor recreatieve en toeristische voorzieningen;
- Klimaatbestendigheid: voldoende bescherming tegen overstroming en wateroverlast, voldoende en schoon drink-, grond- en oppervlaktewater en voldoende ruimte voor het opwekken van duurzame energie.

Onder ruimtelijke kwaliteit en duurzaam ruimtegebruik verstaat de Provincie Noord-Holland het plaatsen van de juiste functies op de juiste plek. Deze juiste plek wordt bepaald door verschillende factoren zoals de aanwezige milieukwaliteit, de behoefte aan voorzieningen zoals passende huisvesting voor bewoners en bedrijven op specifieke locaties en de bereikbaarheid van die locaties. Uitgangspunt is een zorgvuldige afweging tussen verschillende belangen, waarbij milieukwaliteiten als (externe) veiligheid, luchtkwaliteit, bodemkwaliteit, geur en geluid, maar ook waterkwaliteit belangrijke randvoorwaarden zijn. Hierbij streeft de Provincie naar oplossingen die ruimte laten voor veranderende omstandigheden en die zo efficiënt mogelijk gebruikmaken van de beschikbare ruimte.

In de structuurvisie is opgenomen dat de provincie Noord-Holland de gebieden met een hoge biodiversiteit beschermt en deze uitbouwt tot een robuust samenhangend netwerk. De Ecologische Hoofdstructuur (EHS), thans Natuur Netwerk Nederland (NNN), is een netwerk van aaneengesloten natuurgebieden in Nederland. De EHS bestaat uit bestaande natuurgebieden, een aantal bestaande wateren en nieuwe natuur op landbouwgrond. Om de EHS te realiseren worden natuurgebieden 'aan elkaar geknoopt' door ertussen ecologische verbindingen te creëren. Zo worden levensgemeenschappen groter en robuuster. Een groot deel van de EHS is bestaande natuur. Een beperkt deel moet nog worden gerealiseerd. De EHS moet in 2018 zijn voltooid. De EHS omvat onder meer twee nationale parken en een groot aantal Europees beschermde Natura-2000 gebieden. Deze worden niet anders behandeld dan de rest van de EHS. Natura 2000 gebieden worden echter ook via de Natuurbeschermingswet beschermd. De Provincie Noord-Holland zorgt dat in deze gebieden geen ruimte-

lijke ontwikkelingen mogelijk zijn die strijdig zijn met de bijzondere kenmerken en waarden van het natuurgebied.

Conclusie

De provinciale structuurvisie streeft naar duurzaam ruimtegebruik. In het voorliggende plan wordt ruimte gemaakt voor economische activiteiten. Tegelijkertijd wordt er rekening gehouden wordt met de milieukwaliteiten van het gebied. Op deze manier wordt er efficiënt en duurzaam gebruik gemaakt van de beschikbare ruimte.

Het besluitgebied wordt omringd door het NNN en Natura 2000-gebieden, maar ligt er niet binnen. Van externe werking is bij het NNN geen sprake, waardoor hierop geen provinciale belangen in het geding zijn.

Provinciale Ruimtelijke Verordening Noord-Holland

In het kader van de invoering, per 1 juli 2008, van de Wro heeft de provincie een ruimtelijke verordening opgesteld met hierin de algemene regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Deze regels zijn gebaseerd op het bestaande provinciale beleid, zoals vastgelegd in de Ruimtelijke Structuurvisie. In het belang van een goede ruimtelijke ordening in de provincie is het noodzakelijk algemene regels vast te stellen betreffende de inhoud van en de toelichting op bestemmingsplannen over onderwerpen in zowel het landelijke als het stedelijke gebied van Noord-Holland waar een provinciaal belang mee gemoeid is. De Verordening is vele malen aangepast. De meest recente is per 1 maart 2017 in werking getreden. Aan deze versie is getoetst.

Hierbij worden de volgende hoofddoelstellingen in acht genomen:

- een samenhangend geheel van waardevolle gebieden te behouden en versterken;
- belangrijke cultuurhistorische en landschappelijke kwaliteiten bij nieuwe ontwikkelingen te behouden en versterken en deze vast te leggen in een beeldkwaliteitplan;
- sturing te hebben op het woonbeleid;
- stedelijke ontwikkelingen te reguleren;
- een vitaal platteland te hebben;
- over goede infrastructuur te beschikken, waardoor de mobiliteit en bereikbaarheid van wonen, werken en voorzieningen is gewaarborgd;
- windenergie op landschappelijke aanvaardbare wijze mogelijk te maken;
- de winning van delfstoffen uitsluitend op de daarvoor geschikte plaatsen toe te staan;
- de toeristische aantrekkelijkheid van de Noordzee te vergroten door jaarrond strandpaviljoens toe te staan, maar uitsluitend op daarvoor geschikte plaatsen.

De Verordening staat alleen een nieuwe stedelijke ontwikkeling toe wanneer deze valt binnen de regionale schriftelijke afspraken. Als 'stedelijke ontwikkeling' stelt het document 'een ontwikkeling als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid onder i van het Besluit ruimtelijke ordening' (Bro). In dit artikel wordt een stedelijke ontwikkeling als volgt beschreven: 'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.'

Conclusie

Voorgenomen project raakt geen van de provinciale doelen en is niet in strijd met het provinciale beleid. Verder is de ontwikkeling van een reclamemast gelet op de kleinschaligheid, locatie en beperkte ruimtelijke gevolgen niet aan te merken als stedelijke ontwikkeling zoals de Verordening beschrijft.

3.2.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Diemen

In de structuurvisie van de gemeente Diemen wordt een visie gegeven op hoe de gemeente zich de komende tien tot dertig jaar wil ontwikkelen. Hierbij gaat het om lokale thema's als wonen, werken, voorzieningen, recreatie, groen, maar ook over de regionale positie.

De structuurvisie kan gezien worden als een strategisch beleidsdocument. In een structuurvisie worden afwegingen gemaakt voor het toekomstig ruimtelijk beleid op lokaal niveau. Er worden keuzes gemaakt over de hoofdlijnen van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling op de lange termijn, en de daarvoor noodzakelijke maatregelen op korte termijn. Het is het richtinggevende document waarin voor overheden, maatschappelijke organisaties, private partijen en burgers duidelijk wordt welk ruimtelijk beleid de gemeente nastreeft. Het vormt de basis voor verdere uitwerking in sectoraal beleid en in juridische kaders zoals bestemmingsplannen.

De ambitie van Diemen is in 2040 een duurzaam, stedelijk dorp te zijn op het grensvlak van Amsterdam en de Diemerscheg, waar het goed wonen, werken en recreëren is. Diemen maakt onderdeel uit van het metropolitane stadsweefsel, maar tegelijkertijd is er sprake van een interne dorpsstructuur met geborgen woonmilieus. In 2040 zijn de infrastructurele barrières om elkaar in Diemen makkelijk te kunnen ontmoeten zo veel mogelijk weggenomen. Aan de noord-zuid as (Ouddiemerlaan en Ouderkerkerlaan) zijn lokale voorzieningen geclusterd. De inrichting van Diemen met snelwegen, spoorwegen, hoogbouw en veel herontwikkeling geeft Diemen dan wel het aanzien van een stadswijk, maar dit wordt niet zo beleefd. Bewoners van Diemen Zuid, Centrum en Noord, Plantage de Sniep en Bergwijpark Noord kunnen zich identificeren met hun eigen wijk en met hun eigen buurt.

Conclusie

De structuurvisie Diemen vormt geen belemmering voor de ontwikkeling van de reclamemast.

Nota Reclame in de openbare ruimte 2011, gemeente Diemen

De gemeente Diemen is verantwoordelijk voor de inrichting, de functies en het gebruik van de openbare ruimte. Daartoe behoort onder andere ook buitenreclame. Hiervoor is de nota Reclame in de openbare ruimte in 2011 opgesteld. In deze nota is het gemeentelijk beleidskader middels speerpunten geformuleerd voor reclameobjecten in de openbare ruimte.

In de nota is opgenomen (paragraaf 4.2.6) dat door de ligging van Diemen tussen 3 rijkswegen er mogelijkheden bestaan voor (het exploiteren van) reclamemasten. De 3 specifieke locaties die in de nota worden genoemd zijn langs de rijksweg A1, tussen knooppunt Watergraafsmeer en de Diem, in de omgeving van knooppunt Diemen en langs de Gaasperdammerweg ter hoogte van de Weespertrekvaart. De reclamemast moet een minimale hoogte hebben van 15 meter en een maximale hoogte van 40 meter.

Conclusie

De nota Reclame in de openbare ruimte onderstreept de mogelijkheden tot het creëren van een reclamemast in de omgeving van knooppunt Diemen. Verder past de reclamemast in het voorgenomen project binnen de minimale en maximale hoogte.

3.3 Milieuaspecten

3.3.1 Bodem

De bodemkwaliteit is in het kader van een ruimtelijk plan van belang indien er sprake is van functieveranderingen of een ander gebruik. De bodem moet geschikt zijn voor de nieuwe functie.

Een reclamemast is geen gevoelige functie in het kader van bodemkwaliteit. Bovendien leidt een reclamemast op dit aspect niet tot overlast. Een verkennend bodemonderzoek is daarom niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor onderhavige ontwikkeling.

3.3.2 Geluid

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer, door spoorwegverkeer, en/of door inrichtingen (industrielawaai) het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder. De wet stelt dat in principe de geluidbelasting op de gevel van woningen niet hoger mag zijn dan de voorkeursgrenswaarde, dan wel een nader bepaalde waarde (hogere grenswaarde).

Indien een ruimtelijke plan nieuwe geluidsgevoelige functies toestaat, stelt de Wet geluidhinder de verplichting akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidbelasting ten gevolge van wegen, spoorlijnen en gezoneerde bedrijventerreinen op een bepaalde afstand van de nieuwe geluidsgevoelige functies.

Conclusie

Met dit project worden geen nieuwe geluidsgevoelige functies mogelijk gemaakt. Een reclamemast is niet geluidgevoelig. De aanleg van de reclamemast veroorzaakt ook geen geluid welke een belemmeringen kunnen vormen voor het omliggende woonmilieu.

Het aspect akoestiek vormt daarom geen belemmering voor het mogelijk maken van de reclamemast.

3.3.3 Luchtkwaliteit

Eisen met betrekking tot luchtkwaliteit zijn verankerd in de Wet milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2 en vormen een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor. Vanaf 1 januari 2015 dient het bevoegd gezag de luchtkwaliteit ook te toetsen aan de grenswaarde voor PM_{2,5}. Op basis van onderzoek door het Planbureau voor de Leefomgeving kan worden gesteld dat als aan de grenswaarden voor PM₁₀ wordt voldaan, ook aan de grenswaarde voor PM_{2,5} wordt voldaan.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Plannen die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in een gebiedsgericht programma van het NSL. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Plannen die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aannemelijk moeten worden gemaakt dat het project tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het project op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is een aanzienlijk deel van de dag betreft. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval bij een woning, school of sportterrein.

Gevoelige bestemmingen als scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van de gelijknamige AMvB extra bescherming. Substantiële uitbreiding of nieuwsvestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden waardoor geen onacceptabele gezondheidsrisico's optreden.

Toetsing

De ontwikkeling van de reclamemast is geen milieuhindergevoelige functie en leidt niet tot een toename van het aantal verkeersbewegingen. Als gevolg daarvan is het uitvoeren van luchtonderzoek niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect lucht vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit project.

3.3.4 Bedrijven en milieuzonering

Indien door middel van een plan nieuwe, gevoelige functies mogelijk worden gemaakt, moet worden aangetoond dat een goed leefmilieu mogelijk kan worden gemaakt. Hierbij moet rekening worden gehouden met omliggende functies met een milieuzone. Anderzijds mogen omliggende bedrijven niet in hun ontwikkelingsmogelijkheden worden aangetast door de realisatie van een nieuwe gevoelige functie.

Wat betreft de aanbevolen richtafstanden tussen bedrijvigheid en gevoelige functies is de VNG publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' (2009) als leidraad voor milieuzonering gebruikt. In de VNG-publicatie zijn richtafstanden voor diverse omgevings- en gebiedstypen opgenomen. Het gaat onder andere om de volgende omgevings- en gebiedstypen: 'rustige woonwijk', 'rustig buitengebied' en 'gemengd gebied'.

In een rustige woonwijk en een rustig buitengebied komen vrijwel geen andere functies dan de woonfunctie voor. Gemengde gebieden betreffen gebieden die langs hoofdinfrastructuur liggen en/of gebieden met matige tot sterke functiemenging. In een dergelijk gebied komen direct naast woningen andere functies voor, zoals winkels, maatschappelijke voorzieningen horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Voor gemengde gebieden kunnen de richtafstanden worden verminderd. De afstand wordt gemeten vanaf het op de verbeelding aangeduide deel voor de bedrijfsmatige activiteit tot aan de gevel van nieuwe of bestaande gevoelige functies gelegen buiten betreffend perceel.

Toetsing

In onderhavige situatie is geen sprake van het mogelijk maken van nieuwe, gevoelige functies in de zin van het aspect bedrijven en milieuzonering. Het project hoeft dan ook geen rekening te houden met omliggende functies met een milieuzone. Ook worden omliggende bedrijven niet in hun ontwikkelingsmogelijkheden aangetast als gevolg van het project.

Conclusie

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor de uitvoering van onderhavig project.

3.3.5 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt in eerste instantie het wettelijk kader bij de beoordeling van een aanvraag om een milieuvergunning voor dierenverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft hiervoor geurbelastings- en afstandsnormen in relatie met geurgevoelige objecten in de nabijheid van de (geprojecteerde) veehouderij.

De Wgv heeft betrekking op twee aspecten. Ten eerste speelt de geurbelasting een rol bij de beoordeling of er in het kader van een goede ruimtelijke ordening een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. Ten tweede moet bij de belangenafweging ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming worden nagegaan of een partij niet onevenredig in haar belangen wordt geschaad.

Conclusie

De ontwikkeling van een reclamemast wordt niet aangemerkt als geurhindergevoelig object volgens de Wet geurhinder en veehouderij. Nader onderzoek is daarom niet noodzakelijk. Het aspect geur vormt geen belemmering voor de uitvoering van onderhavig project.

3.3.6 Externe veiligheid

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen (chemische fabriek, lpg-vulpunt) en de mobiele bronnen (route gevaarlijke stoffen). Er wordt onderscheid gemaakt tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Er wordt bij externe veiligheid onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico mag in principe nergens groter zijn dan 1 op 1 miljoen (ofwel 10^{-6}). Dit is de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een ongeval. Deze kans mag niet groter zijn dan eens in de miljoen jaar. Elke ruimtelijke ontwikkeling wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico van 10^{-6} als grenswaarde.

Het groepsrisico geeft de kans aan dat in één keer een groep mensen die zich in de omgeving van een risicosituatie bevindt, dodelijk door een ongeval wordt getroffen. Groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Bij groepsrisico is het dan ook niet een contour die bepalend is, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Welke kans nog acceptabel geacht wordt, is afhankelijk van de omvang van de ramp.

Toetsing

Uit bestudering van de provinciale risicokaart blijken er (in de buurt van) het besluitgebied geen hoofdtransportleidingen te liggen. Wel ligt buiten het besluitgebied ten noorden en westen van de locatie gevaarlijke transportroutes over de A1 en A9 te lopen. Reclamemasten worden niet aangemerkt als (beperkt) kwetsbare objecten volgens het Besluit externe veiligheid. Toetsing aan het Bevi is daarom niet van toepassing.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoering van onderhavig project.

3.4 Water

Kader

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water moet bij ruimtelijke ontwikkelingen worden aangetoond dat de waterhuishouding niet negatief wordt beïnvloed door de beoogde ruimtelijke ontwikkeling. Dit is vastgelegd in het procesinstrument de Watertoets.

AGV / Waternet

Het projectgebied valt binnen het beheersgebied van het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV) voor zover het de beschermingszone van de primaire waterkering betreft. Waternet zorgt namens AGV voor schoon oppervlaktewater, veilige dijken en het waterpeil in de sloten en vaarten. Het verzorgingsgebied van Waternet omvat de gemeente Diemen en een groot gebied in de provincie Utrecht en Noord

Holland. Het beleid van AGV is verwoord in hun Waterbeheerplan en diverse beleidsnota's. In de keur van AGV zijn ge- en verboden opgenomen voor de bescherming van de functionaliteit van waterlopen en waterkeringen. Soms is onder voorwaarden ontheffing van verboden mogelijk. De legger voor de primaire waterkeringen betreft een specificatie van de Keurbepalingen waarin op basis van specifiek onderzoek de beschermingszones zijn vastgesteld.

Watercompensatie oppervlakte verharding

Bij een ruimtelijke ontwikkeling in landelijk gebied stelt de Keur dat bij een verhardingstoename van meer dan 5.000 m² er compensatie is vereist. Bij ontwikkelingen met een kleinere verhardingstoename is compensatie niet noodzakelijk.

Conclusie

De aanleg van de reclamemast heeft vanwege de aard en schaal van de ontwikkeling geen gevolgen voor de waterhuishouding in het besluitgebied en de omgeving. Er worden ook geen bermsloten of beken gedempt. Onderhavig project voorziet in het verharderen van een tiental m² waardoor er geen compensatie is vereist. De reclamemast vormt geen belemmering voor de bestaande watergang. Het aspect "water" vormt geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

3.5 Flora en fauna

Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden in en om het besluitgebied. Vanaf 1 januari 2017 geldt hiervoor de Wet natuurbescherming. Deze wet beschermt bepaalde plant- en diersoorten, natuurgebieden en bossen. Voordat ontwikkelingen mogen plaatsvinden, moet worden aangetoond dat in het kader van de huidige natuurwet- en regelgeving van een negatief effect geen sprake is, dan wel dat daarvoor respectievelijk een vergunning of ontheffing kan worden verkregen.

In 2016 is door SAB een quick scan over de locatie uitgevoerd om de aanwezige natuurwaarden in en om het plangebied te beoordelen. Dit onderzoek werd uitgevoerd in het kader van de Flora- en faunawet, Natuurbeschermingswet 1988 en Natuurnetwerk Nederland. Omdat per 1 januari 2017 de Wet natuurbescherming in werking getreden is als vervanger van de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet, heeft er een actualisatie van dit onderzoek plaatsgevonden.

Conclusie

Uit de (geactualiseerde) quick natuur¹ blijkt dat met het plaatsen van de reclamemast geen sprake is van aantasting van de doelstellingen van Natura 2000 of de aantasting van de waarden van de Ecologische Hoofdstructuur. Door de lichtverstoringen vanaf de snelwegen zal de ledverlichting in de mast de hoeveelheid lichtverstoring voor vleermuizen niet vergroten. Daarnaast wordt het LEDscherm ten gunste van de flora en fauna in de avonden sterk gedimd. Met het plaatsen van de reclamemast blijkt dat er geen sprake is van aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen van strikt beschermde soorten.

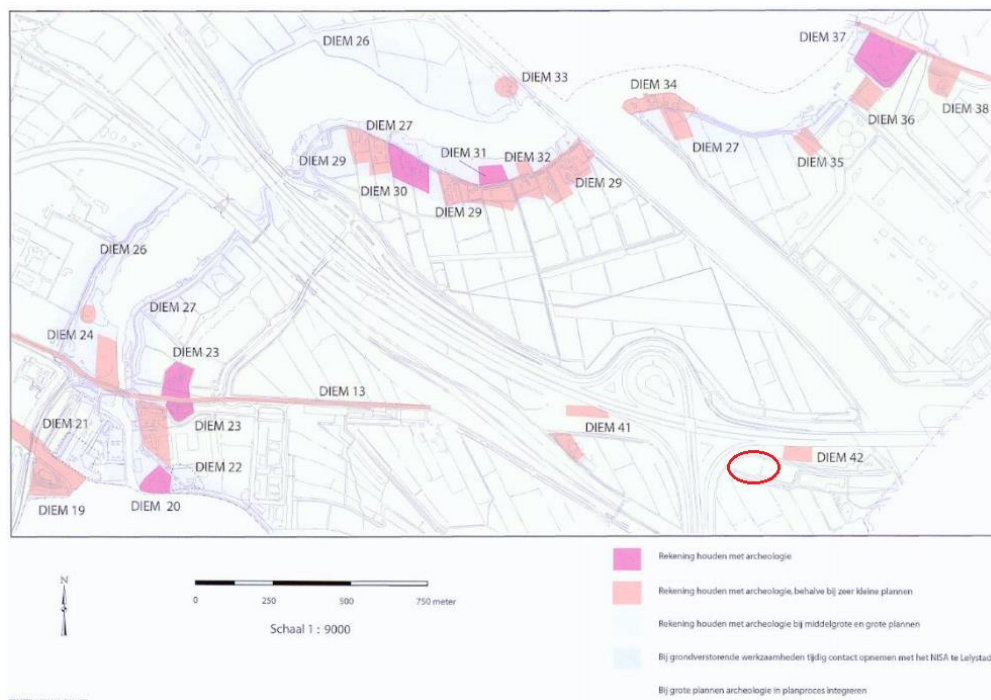
¹ SAB, Quick scan natuur, Reclamemast Diemen, 8 september 2017

Ter voorkoming van kolonisatie van het plangebied door de rugstreeppad worden tijdens de bouwfase voorzorgsmaatregelen als het dempen van poelen en eventueel het plaatsen van een amfibiescherm geadviseerd.

Met dit project is geen sprake van overtreding van de Wet natuurbescherming.

3.6 Archeologie

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: “de veroorzaker betaalt”. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief “in situ” (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Archeologie kaart gemeente Diemen, rood omcirkeld het plangebied (Bron: Gemeente Diemen)

Het besluitgebied ligt niet in een gebied met een hoge kans op archeologische vondsten. Daarnaast wordt met de realisatie van de reclamemast maar een zeer beperkt oppervlak van de ondergrond geroerd.

Conclusie

Op basis van de beleidsadvieskaart en de schaal van het project is geen archeologisch onderzoek nodig en vormt het aspect ‘archeologie’ geen belemmering voor de uitvoering van dit project.

3.7 Cultuurhistorie

Op grond van artikel 3.1.6, vijfde lid, onderdeel a van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) moeten naast de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten ook cultuurhistorische waarden worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

Conclusie

Op basis van de afwezigheid van provinciale – of rijksmonumenten en de schaal van het project is geen cultuurhistorisch onderzoek en/of een nadere cultuurhistorische onderbouwing nodig.

3.8 Verkeer en parkeren

Bij het realiseren van een nieuwe functie dient gekeken te worden naar verkeersaspecten als bereikbaarheid, verkeersveiligheid en parkeren. In het kader van een goede leefbaarheid geldt dat hinder in de omgeving zo veel mogelijk moet worden voorkomen.

Conclusie

De reclamemast heeft een communicatiefunctie. Met de aanleg van de reclamemast is er geen sprake van een toenemende behoefte aan parkeerplaatsen en ook is er geen sprake van toename van verkeer. Het aspect verkeer en parkeren is daarom niet van belang voor deze ontwikkeling.

3.9 Kabels en leidingen

In en rond het besluitgebied zijn geen planologisch relevante kabels, hoofdtransportleidingen of straatpaden gelegen. Wel blijkt er na raadpleging van de situatietekening van Interbest (hoofdstuk 2.2) dat er binnen het gebied ondergrondse elektriciteitsleidingen van Alliander liggen. Deze 3 x 150 kV leidingen liggen aan de noordelijke rand besluitgebied en buigen af naar de westrand. Bij werkzaamheden wordt rekening gehouden met de ligging van de leidingen.

Conclusie

Het aspect kabels en leidingen vormt hierdoor geen belemmering voor de beoogde bouw van de reclamemast. Uiteraard zal in het kader van de graafwerkzaamheden een KLIC-melding worden gedaan.

3.10 Economische uitvoerbaarheid

De gemeente zal middels een huurovereenkomst het benodigde perceel aan een toekomstige exploitant verhuren. In de overeenkomst zullen afspraken worden opgenomen over de uitvoering, taken en kosten van en voor de betrokken partijen. Hiermee is de economische uitvoerbaarheid voldoende verzekerd. Van het vaststellen van een exploitatieplan kan voor dit bestemmingsplan op grond van artikel 6.12 lid 2 Wro in relatie tot artikel 6.2.1a Bro worden afgezien.